WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

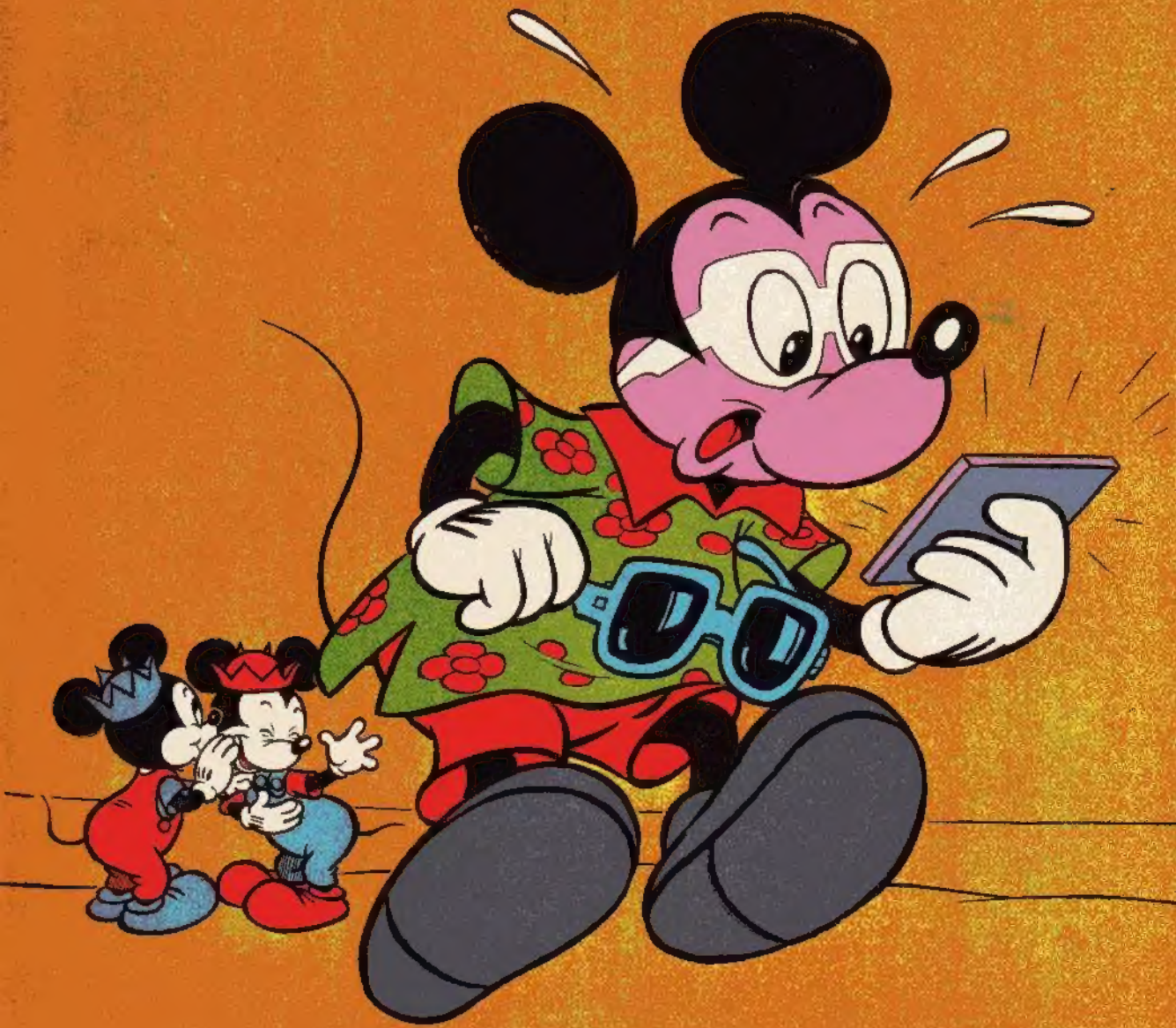

Nr. 33 14 AUG. 1965

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Hebben jullie even tijd, tussen je drukke vakantiebezigheden door, om samen met mij de inhoud van de Brievenbus voor deze week door te nemen? En mocht je, al lezende, ontdekken dat je me ook nog heel wat te vertellen hebt, pak dan meteen pen en papier en schrijf naar Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet, duidelijk je naam en adres in de brief te zetten, en schrijf in de linkerbovenhoek van de envelop: OOM DONALDS BRIEVENBUS.

AAGJE BREGMAN, Benthuizen. Wat mij betreft mag Diederik iedere week in DONALD DUCK staan, hoor, maar ik denk niet dat iedereen het daar mee eens is! Er zijn natuurlijk ook kinderen, die graag een andere figuur zien, en we moeten met ieders wensen rekening trachten te houden!

WILMA LAAN, Enschede. Ik heb Wolfje je brief laten lezen, en hij vond het erg leuk dat jullie hond net zo heette als hij. Hij vroeg of je nu een nieuwe hond hebt, die minder blaft, Dag, Wilma!

JOKE VAN DER POL, Haarlem. Ben je over gegaan, Joke? Ik hoop het maar. Dan zit je nu in de zesde klas! Weet je al wat je gaat doen als je van school af bent, of is dat nog te ver om er ernstig over te denken? Dag, Joke, schrijf je me nog eens?

COR TIMMERMAN, Luttelgeest. Ik heb geen vliegertekening voor je, Cor, maar zo'n vlieger is toch niet moeilijk te maken? Als je er zelf niet uit komt, kun je in een goede knutselwinkel vast wel een bouwpakket krijgen!

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 26 zijn:

1e prijs: Marga Braams, Hoofdweg 60a, **Klijndijk, Dr.**; **2e prijs:** René Mönnink, Naalrand 17, **Den Hoorn-Texel**; **3e prijs:** B. Seekles, **Heemskerk**; Cor Schot, **Alblasserdam**; Alex Chin, **London W 13, Engeland**; Paul Kooijman, **Zwartsluis**; Tonni Domhof, **Groenlo, Geld.**; Anke Wessels, **Soestdijk**; Ines Rutgers, **Aalten**; Geertje v. Altena, **Marken**; Griet Feenstra, **Weidum, Fr.**; Yvonne Leeuwestein, **Almada-Portugal.**
4e prijs: Jan de With, **Joure**; Ruud Rötgers, **Schagen**; Jacky Goedegebuure, **De Bilt**; Ronald Kaspers, **Amsterdam**; Han v. Iwaarden, **Middelburg**; Jos Touw, **Heerlen**; Piet v. d. Wal, **Leeuwarden**; Theo Diepemaat, **Lonneker**; Cor Sanders, **Meer-Limb.**; Jan Jans, **De Punt**; Dien v. Oost, **Yerseke**; Ineke Hoekstra, **Amsterdam**; Lia Groen, **Andijk-W.**; Marjet Kappert, **Wijhe**; Petra Nieuwhoff, **Roden, Dr.**; Nellie Strating, **Groningen**; Janna de Boer, **Bennekom**; Tineke Henneveld, **Leiden**; Karin Verhoeven, **Meerveldhoven**; Lily de Rijk, **Vught.**

* * PRIJZEN * *

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

* * * ONS ZIEKENLIJSTJE * * *

Denken jullie, vooral nu jullie zoveel plezier beleven, ook eens aan onze zieke vriendjes en vriendinnetjes? Hier volgen een paar namen:
JOSE STEENBEEK, 9 jaar - Pr. Irenelaan 71a, Zeist.
HANS VAN ORSEL, 10 jaar - speldjes - Zuidhoek 199, Rotterdam.
RONNIE VAN DIJK, 14 jaar, en AKKE POST, 13 jaar - kaarten en foto's van Adamo - San. Sonnevanck, Pav. III, Serre 18 (boven), Harderwijk (Gld.).
ENNIE WEGGEN, 11 jaar - speldjes - Nieuwe weg 31, Veenoord.
JAAP KRELING - postzegels Nederland en Koloniën, en speldjes - San. Zonnegloren, Zaal 4, Soest.
BERTJE OOSTVEEN - kaarten van auto's - Stads- en Academisch Ziekenhuis, Afd. Neurologie, Catharijnesingel 101, Utrecht.
HENK VAN PUTTEN, 13 jaar - postzegels en speldjes - Prov.weg Noord 44, Almkerk (N.-Br.).

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

De weinige vrije tijd die Toontje heeft, brengt hij het liefst door met zijn hobby: vissen. Op een dag had hij bijzonder veel gevangen. Nu heeft hij de namen van de diverse vissen voor jullie opgeschreven, maar in iedere naam staat één letter verkeerd. Als je deze letters door de goede vervangt en ze dan achter elkaar zet, lees je welk beroep Henk heeft.
Schrijf dat beroep op een briefkaart en stuur deze voor 19 augustus naar DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de briefkaart en zet in de linkerbovenhoek: „OPLOSSING NR. 33", en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

WALT DISNEY

Goofy

SPECIALE VEILIGHEIDS DIENST
Ik zal meteen naar het huis van meneer Rinkelduit gaan om me te melden!
Haha! De speciale veiligheidsdienst zal trots op me kunnen zijn! Reken maar!
Gunst! Wat een groot huis heeft die meneer Rinkelduit!
G.G. RINKELDUIT
Het is voor elkaar! De chauffeur van Rinkelduit zal ons helpen om weg te komen nadat we de bank hebben beroofd!
En niemand zal iets in de gaten hebben! Haha!
Laten we maar gauw naar de bank gaan!
En het geld inpikken zodra Rinkelduit er is!
KLOP! KLOP!
JAE-E-EH!
Speciale veiligheidsman, Goofy, meldt zich als lijfwacht voor meneer Rinkelduit, meneer!
Onmogelijk! Niet te geloven!
Toch is het zo! Dank u!

Wel, volgt u mij dan maar! Ik zal u aan Olaf, de chauffeur, voorstellen!
Ahem, Olaf, dit is de nieuwe lijfwacht van meneer Rinkelduit! Hij zal overal met je meegaan!
Aangenaam kennis met u te maken, hoop ik!
Een lijfwacht? Bah! Dat stuurt de plannen voor de overval helemaal in de war!
DAG!
Goed, meneer de lijfwacht, ik zal je de auto van meneer Rinkelduit laten zien!
Dank u wel, ik ben zeer vereerd!
Deze limousine is speciaal voor meneer Rinkelduit gebouwd en alles wordt met knopjes bediend!
Alle selderijknollen! Wat een slee van een wagen! Wat zal die hard gaan!
Zo hard dat je jezelf bijna inhaalt! En hij stopt net zo vlug!
Mopperdepietjes, wat zeg je daarvan?
Als de baas achterin zit, doe ik de ramen dicht en sluit de deuren, zodat hem niets meer kan overkomen! Dan schakel ik de luchtverversing in, zodat hij het prettig heeft!
VERSNELLING
SNELHEID
LUCHT VERVERSING
RADIO
KOUD
HEET
TIJD
DEUREN

Mag ik helpen de auto op te poetsen?
Ik moet hem zien kwijt te raken voor de overval!
Uh . . . ga je gang!
Ik heb het! Ik duw hem gewoon die trap af en sluit hem op in de kelder!
TRA-LA-LA...
Oh! Ik heb een beetje gemorst!
Watseraboender! Ik ben ernaast geschoten!
ZOEF!
KABOEM
Ziezo! Wat zeg je daarvan, chauffeurtje!? Chauffeur? Olaf? Hé, waar zit hij nou?
Ik moet naar de bank voor een vergadering van directeuren! Waar is Olaf, mijn chauffeur?
Ik was net zelf naar hem aan 't zoeken, meneer Rinkelduit!

Nou, ik kan niet wachten! U zult me naar de bank moeten rijden!
Wat u maar wilt, meneer!
Eens eventjes kijken . . . De deuren op slot . . . de luchtverversing inschakelen . . . de auto starten . . .
. . . en daar gaan we!
AAUW!
HOEMFS.
Langzamer, sufferd!
Ja meneer! Goed meneer Rinkelduit!
ZOEM!
Dit is vast de rem!
STOMP!
PIIIIEP!
Stommerd!
Hé, meneer Rinkelduit! Wat doet u HIER nu? U hoort achterin te zitten!

En nu rijd je langzaam en netjes, begrepen!
Jazeker, meneer!
En zet die luchtverversing af, vóór ik stijfgevroren ben!
Oei! Het lijkt wel of hij een beetje boos is! Dat is niet zo best!
Ja, meneer!
Intussen . . .
BANK
Kijk! Daar komt Rinkelduit aan!
Wacht tot hij binnen is! Dan is het onze beurt! Haha!
Wacht hier! Misschien willen meneer Smit en meneer Klapper de auto straks nog gebruiken!
Ik blijf steeds tot uw dienst en op mijn post, meneer!
Kom mee!
Goed!
Handen omhoog!
NIET DRIN-GEN A.U.B.
Dit is een overval!

Even later . . .
Alles loopt op rolletjes! Haha!
ANK
Vlug! In de auto van Rinkelduit!
Meneer Smit en meneer Klapper, als ik het wel heb! Stapt u maar in, heren!
Prachtig! En nu weg wezen, jongen! Zet 'em op!
BWAM!
Eens even zien! Deuren op slot . . . ramen dicht . . .
Aaauw! Mijn arm!
FLOEP!
Hè! Dat is Olaf helemaal niet! Laten we maken dat we weg komen! Uitstappen!
Ik kan de deur niet open krijgen! Hij zit op slot!
. . . en de luchtverversing inschakelen!
LUCHT VERVERSING
HEET
TIJD
12
9
3
KLIK!
Hè! Ik bevries!
Dit is een sneeuwstorm!

. . . de auto starten en daar gaan we weer!
ZOE-OEF!
HELP! POLITIE! EEN OVERVAL! Ik ben beroofd! EN ZE GAAN ER VANDOOR IN MIJN AUTO!
Help! Ik hoor de sirenes van een politieauto!
Sneller? Geef gas! Vlugger! Harder!
WIJJJJJJ!
WIJJJJJJ!
Sirenes? Laat ik maar even stoppen en die agenten vragen wat ze willen!
Kijk, daar heb je de bankrovers!
En de man van de speciale veiligheidsdienst heeft ze in de auto opgesloten!
Gunst! Heb ik dat gedaan?
Ziezo, stelletje geboefte! Naar de gevangenis met jullie!
Brrr! Ik vind alles best, als het er maar warm is, zodat ik eindelijk kan ontdooien!
Later...
Je bent een held! Ik wil dat je van nu af aan mijn chauffeur bent!
Dank u wel meneer! Maar ik heb geen rijbewijs! Ik ben al vijf keer gezakt voor m'n examen!

WALT DISNEY

Knabbel en Babbel

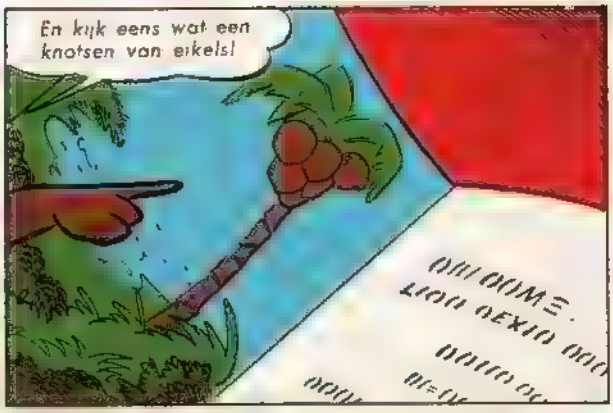

Wat nou ?
Hé, meneer, hoe komen we in Hawaii?
Ja, daar hebben ze zulke grote eikels!

Kijk nou eens, wat een grapp ge beest,es. Wat kan ik voor jullie doen?
Welke kant moeten we op voor Hawaii

Die kant op, de tweede zijstraat rechts . . . Daar ligt het schip al op jullie te wachten! Haha!
Dank u wel meneer

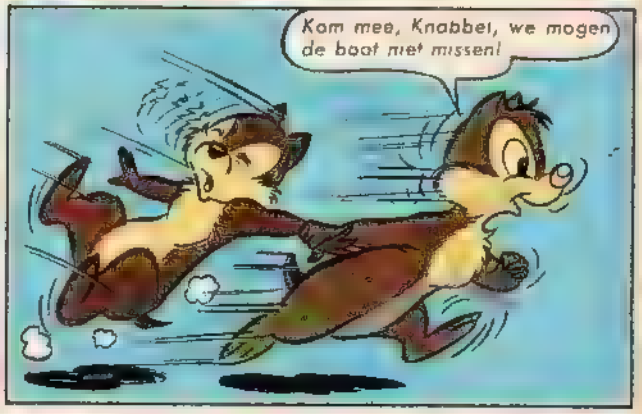
Kom mee, Knabbel, we mogen de boot niet missen!

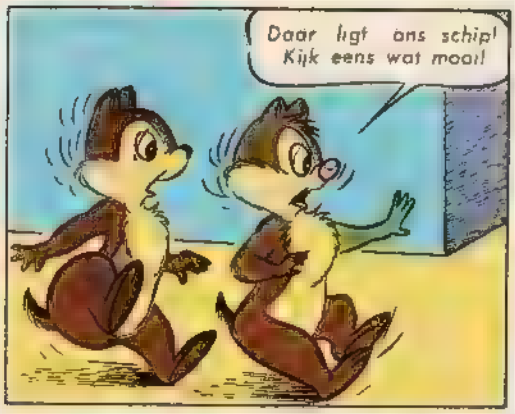
Daar ligt ons schip! Kijk eens wat mooi!

Het is wel wat groot voor ons!
Het is niet alleen voor ons, suffie!

Kom mee, op naar Hawaii!
Hiep hiep hoera!

VORT! WEG!

Vaarwel, Hawaii! (Snik!)
Dat schip is alleen voor mensen . . . hoe komen wij diertjes er dan?
Hé, pssst!
Wat is er aan 't handje? Willen ze je niet aan boord laten?
Wij wilden zo graag naar Hawaii.
Maar de baas van de boot werd boos op ons!
Heren mag ik u uitnodigen . . ik ben een oude rot op dit schip!
Is dat even fijn!
Ja, hij is aardig!
Mag ik mezelf even voorstellen — ik ben Maupi! Een mongoz!
Wat is een mongoz?
Weet ik veel!
Ik ben in Bombay aan boord gekomen! Ik had het hier zo naar m'n zin dat ik verder mee ben gevaren
Nou, welkom aan boord!
HOERA! WE ZIJN ER!
Het is gelukt! OP NAAR HAWAII!
Ssssst! Er is hier een waakhond aan boord die als een hond waakt voor lieden zoals wij!
Je bedoelt dat we niet als passagiers reizen?
Wij zijn wel passagiers, maar we betalen niet! Je hebt eerste-, tweede- en derdeklas-passagiers, en wij zijn vierdeklas verstekelingen!

We varen nu de haven uit! Loop achter me aan . . en wees voorzichtig!
De kust is veilig!
Hé, waar is die andere gebleven?
Daar is-ie!
HINKELDEK
Hmm, een soort hinkelspel! Lijkt me leuk!
Wàààààat?
ZZZZ ZZZZZZZ

OH NEE, DE WAAKHOND!
FLOEMP!
Hehe! Braaf hondje! Hehe!
GRRRR
Oh, arme Bobbel! Ik moet hem redden! Ah, dat is het!
Ik hoop dat het werkt!
Ik kom er aan, Bobbel!
GRRRRRRR
Koest, jochie, koest maar!
MMM
Kielekiele-kiele!

Blijf daar niet zo stom staan... maak dat je weg komt, sufferd!
En blijf voortaan uit de moeilijkheden!
En nu moet ik nog weg zien te komen!
GRRRRR
KLOP! KLOP!
Koest, beest, braaf hoor!
Knabbel schijnt het nogal te te kunnen vinden met die hand!
Leuk, zo n dierenvriend!
Word je dan nooit moe, beest!
Enzovoort, enzovoort de hele lange weg .
Later, in zonnig Hawaii!
Hé, Knabbel, help me nou met die eikels!
Nee, hoor, ik bén zo moe als een hond , die reis heeft me gebroken!

Mickey Mouse Horloge

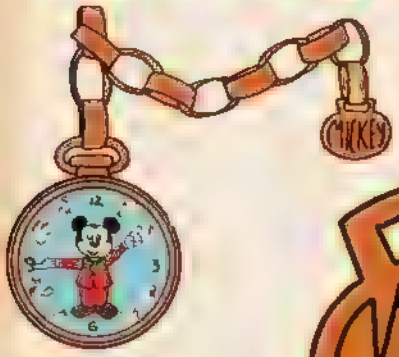

FIG. 1

Met dit Mickey-Mousehorloge ben je altijd bij de tijd! Als je het blad niet wilt beschadigen, kun je de tekeningen overtrekken en opnieuw kleuren. Plak de tekeningen (of deze pagina) op dun karton en knip de delen uit. Prik gaatjes door de punten op de wijzers en door Mickey's dasje op de wijzerplaat. Leg de wijzers op de wijzerplaat, met de gaatjes op elkaar. Steek een draad van achteren naar voren door de gaatjes, leg een van de losse dasjes erop, sla de draad om het dasje en steek die terug door de gaatjes. Bind de einden aan de achterkant over het tweede dasje aan elkaar (fig. 1).

Knip nu twaalf stroken papier van 5 x ½ cm, om een papieren ketting te maken (zie fig. 2). Vouw de eerste schakel van de ketting door de ring van het horloge en de laatste schakel door het eindstuk .... en klaar is je horloge!

FIG. 2

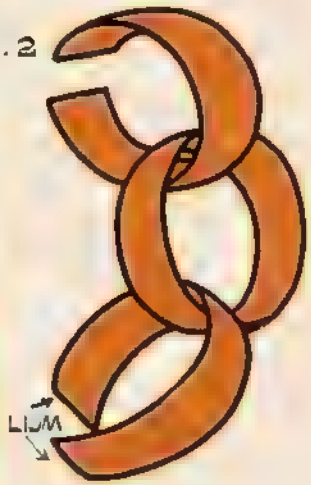

HET CHINESE KISTJE

door BOUKE JAGT

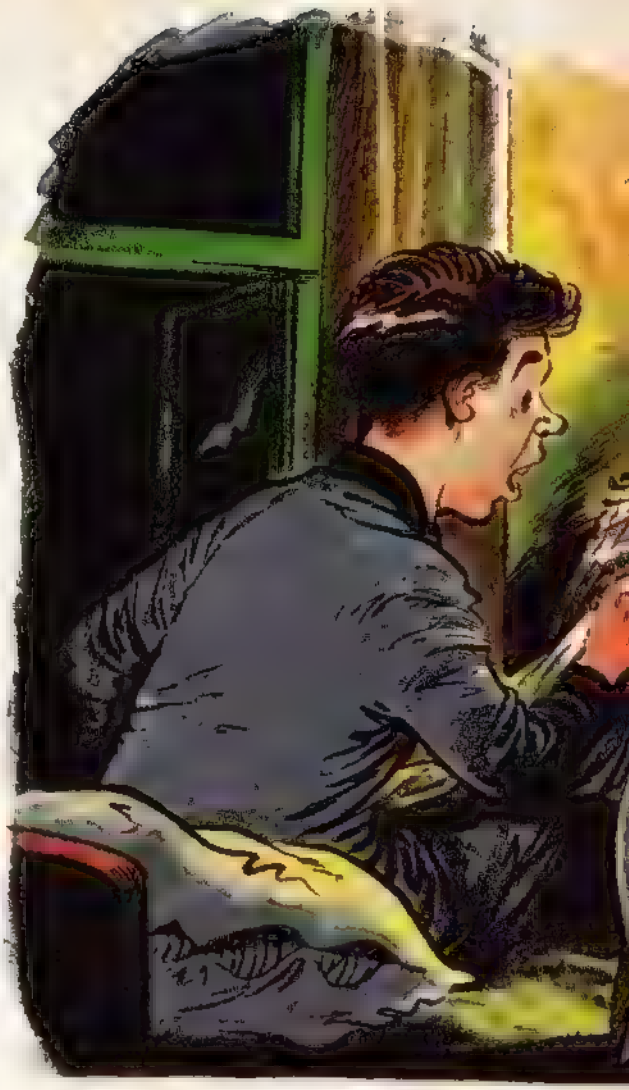

„BAH," zei Joop van Dam tegen zijn broer Hans. „Het is steeds hetzelfde. Als je iets moois ziet, is het te duur. En alles wat goedkoop is, is lelijk."

Hans knikte.

„Maar we hebben nu eenmaal niet meer dan tien gulden. Er moet toch wel iets zijn dat papa mooi vindt en dat we kunnen betalen."

„Gelukkig is papa pas overmorgen jarig," merkte Joop op. „We kunnen morgen ook nog rondkijken."

„Morgen hebben we bijna geen tijd," antwoordde Hans. „Alleen na school."

„Ga mee daar eens kijken," zei Joop ineens. Hij wees op een bord waarop met grote letters stond. Heden veiling

Met z'n tweeën liepen ze het veilingsgebouw binnen. Het was er een geroezemoes van stemmen. De veilingmeester wees op een grote schemerlamp en herhaalde steeds de getallen die de mensen naar hem riepen. Vier gulden voor deze mooie schemerlamp," riep de veilingmeester. Niemand meer dan vier gulden? Vijf gulden voor die meneer. Vijf gulden voor die mooie schemerlamp. Vijf gulden.. ."

En zo ging het maar door. De schemerlamp werd verkocht voor acht gulden vijftig. Een tafel voor twintig gulden. Zo werd het een na het ander verkocht.

Plotseling hield de afslager 'n handbewerkt Chinees kistje omhoog. Joop en Hans keken elkaar aan. „Dat is iets voor papa," zei Joop. „Daar kan hij zijn sigaren in bewaren."

„Dat zal wel duurder worden dan tien gulden," antwoordde Hans. „'t Is een mooi kistje."

De veilingmeester had het kistje ingezet voor een gulden. Er bood nog niemand.

„Twee gulden," riep Hans zijn hand opstekend.

„Drie gulden," riep een andere stem. „Vier," riep Hans.

Onverstoord herhaalde de veilingmeester het bod „Vier gulden voor dit handbewerkte kistje. Niemand meer dan vier gulden? Niemand?"

„Vijf," riep de onbekende stem

„Zes," antwoordde Hans als een volleerd veilingbezoeker. — „Zeven," zei de stem.

Hans bood acht gulden. De veilingmeester bleef het herhalen. Eindelijk riep hij: „Acht gulden eenmaal. Acht guiden andermaal. Verkocht! En met een bons kwam zijn hamer op de tafel terecht

Joop, die het geld bij zich had, betaalde aan de bediende en kreeg het kistje mee. Er kwam nog vijftien procent bij, wat hij eerst ook niet wist. Maar nu had hij het kistje toch in handen.

„Het zal je niet meevallen het open te krijgen," zei de bediende nog. „We hebben het allemaal geprobeerd, maar het ging niet. Het schijnt zo'n soort Chinese raadseldoos te zijn."

Opgewekt verlieten de jongens het nogal donkere veilinggebouw. Hans had het kistje trots onder zijn arm. Op dat moment schoot een klein Chinees mannetje langs hem heen

Opgewekt pratend liepen de jongens naar huis. Maar ze waren nog maar net aan het eind van de straat toen ze aangeklampt werden door hetzelfde Chinese mannetje dat hen net zo vlug voorbij was gesneld

„U neemt het mij niet kwalijk?" begon het mannetje „Maar ik wil u iets vragen."

„Wat wilde u dan vragen?" zei Joop.

„Li Wang-ho is mijn naam," stelde het Chineesje zich voor. „Ik zou graag dat kistje van u terug kopen."

„O nee," zei Hans. „Dat hebben we net gekocht voor mijn vader. Nee, hoor. Dat verkopen we niet."

„Ik bied u twintig gulden voor dat kistje. Dat is meer dan honderd procent winst," bood het Chineesje.

Hans keek Joop eens aan, maar Joop schudde zijn hoofd.. „Nee, echt niet, meneer," zei Hans. „We doen het echt niet."

Nogmaals probeerde het Chineesje het. Dit keer bood hij vijfentwintig, maar Hans en Joop bleven nee schudden. Het Chineesje schudde zijn hoofd. Daarna liep hij weg. Tenminste.... daar leek het op. Maar Hans en Joop merkten niet dat dat zelfde Chineesje hen volgde. Heel onopvallend

„Hoeeeee," gaapte Joop. „Ik ga naar bed, zeg. Ik val om van de slaap. We proberen 't morgen nog weleens."

Illustratie: CAROL VOGES

„Wat knap zijn die Chinezen toch," zei Hans. „Om zo'n kistje te maken moet je toch wel een vakman zijn."
Joop was begonnen zich uit te kleden. Van half acht af hadden ze om beurten geprobeerd het kistje open te krijgen. Het was ze niet gelukt.
Joop en Hans kropen in bed, na eerst het raam opengezet te hebben
„Maf ze," zei Joop en trok het licht uit.
„Hetzelfde," antwoordde Hans. Geen tien minuten later sliepen ze. Op de tafel stond het Chinese kistje....

De torenklok had net drie geslagen toen Joop wakker werd. Hij voelde dat er iets vreemds aan de hand was. Ineens zag hij een vage schaduw bij de tafel
„Hans!" schreeuwde Joop en tegelijkertijd trok hij het licht aan en was hij het bed uit. Bij de tafel stond de Chinees van die middag en Joop vloog op hem af. Hans was ook wakker geworden en had meteen gezien wat er aan de hand was. Ook hij sprong zijn bed uit om Joop te helpen. Hij pakte de Chinees bij zijn middel terwijl Hans aan zijn nek hing. Ze maakten een lawaai van belang. Ineens ging de deur open.
„Zeg eens even," zei meneer Van Dam. Toen zag hij de indringer en sprong er op toe. Met z'n drieën overmeesterden ze de Chinees. Meneer Van Dam drukte de Chinees op een stoel. Hans en Joop bewaakten hem door elk aan een kant te gaan staan

„Zou ik misschien mogen weten wat dit allemaal betekent?" vroeg meneer Van Dam.
Het Chineesje keek hem aan. „Mijn naam is Li Wang-ho," zei hij zacht, „en ik begrijp dat u van mijn vreemde gedrag een uitleg wilt hebben."
„Inderdaad," zei meneer Van Dam. „Of wilt u liever dat ik eerst de politie haal?"
„Dat zou inderdaad minder prettig zijn," antwoordde Li Wang-ho, „aangezien ik geen aannemelijke verklaring heb voor m'n slechte gedrag. Het gaat over 't kistje. Maar misschien willen de jongens eerst vertellen hoe zij aan het kistje komen...."
Meneer Van Dam keek naar zijn zoons. Joop vertelde 't hele verhaal en Hans vulde hem aan.
„Dan zou ik nu uw verhaal weleens willen horen," zei meneer Van Dam toen Joop uitverteld was. „Want ik zie niet in dat u dat kistje zomaar mag stelen als die jongens het niet willen verkopen. Ga uw gang dus."
„Ik ben handelaar geweest in allerhande dingen," vertelde het Chineesje. „Ik heb voldoende geld verdiend om nu in China stil te gaan leven, na een leven van hard werken. Een week geleden moest ik echter plotseling op reis en ik gaf een van mijn vertrouwde bedienden de opdracht om mijn spullen te verkopen. Niet wetend dat het kistje dat u daar ziet, al mijn waardepapieren, mijn paspoort en mijn verzekeringspapieren bevatte, heeft de bediende ook dit kistje op de veiling gedaan. Omdat ik bang was dat zij, als ik een te hoog bod zou doen, nieuwsgierig zouden worden en het kistje stuk slaan, durfde ik niet verder te bieden. Stelen wilde ik het kistje echter niet. Kijkt u maar."
Het Chineesje wees op de tafel en nu pas zagen de jongens dat er nog iets op tafel lag. Een biljet van honderd gulden!
„Dat was bedoeld als vergoeding," ging het Chineesje verder. „Ik zou ook het kistje teruggestuurd hebben nadat ik de papieren er uit had gehaald. U begrijpt dat ik geen gewone dief ben."
„Tja," zei meneer Van Dam. „Dat is een vreemd verhaal. Maar hoe kunt u bewijzen dat dat kistje inderdaad van u is geweest."
„Niets is eenvoudiger," zei het Chineesje. „Als u mij toestaat het kistje te openen, dan vindt u mijn paspoort met al mijn papieren op mijn naam." — „Dat kan ik dan beter zelf even nakijken," zei meneer Van Dam. Hij pakte het kistje en wilde de deksel opendoen. Maar....
„Zeg eens," zei meneer Van Dam. „Hoe gaat dat ding open?" — „Daar zijn wij al tweeëneenhalf uur mee bezig geweest," antwoordde Joop. „Ik ben bang dat meneer Li Wang-ho het zelf open zal moeten maken
Meneer Van Dam knikte. Vlug stond 't Chineesje op. Uit zijn binnenzak haalde hij vier ivoren staafjes. „Kijk," zei hij. „Deze rij gaatjes werkt als slot. Vier ervan zijn de goede. Ik steek deze stokjes in de gaatjes en.... hoep." Als een goochelaar haalde de Chinees de stokjes er weer uit. Het deksel van het kistje was opengesprongen. Hij overhandigde de ivoren staafjes aan meneer Van Dam. „Voor de lange winteravonden," zei hij. „Een aangename ontspanning voor iedereen."
Meneer Van Dam lachte. Daarna keek hij de papieren van meneer Li Wang-ho door en alles klopte met het verhaal dat hij had verteld.
„We zullen er verder dan maar geen werk van maken," zei meneer Van Dam. „Ik geloof dat dit alles wel in orde is." Hij gaf de papieren aan de Chinees. Deze boog diep en bedankte meneer Van Dam en de jongens. Hij werd uitgelaten door meneer Van Dam.
Even later was meneer Van Dam weer terug. Hij lachte opgewekt toen hij de jongens over het kistje gebogen zag. „Ik denk dat het nu wel laat genoeg is, hè jongens," zei hij opgewekt. „Ik geloof dat we na dit avontuur beter kunnen gaan slapen. Enne.. dat kistje zal ik maar zolang opbergen, anders zitten jullie vannacht de hele nacht te puzzelen. Welterusten."
Joop en Hans kropen weer in bed. Ze praatten nog een hele tijd na over het Chineesje en het kistje. En in zijn slaapkamer zat vader Van Dam met vier ivoren staafjes te proberen het kistje weer open te krijgen.

WALT DISNEY

Oom Dagobert

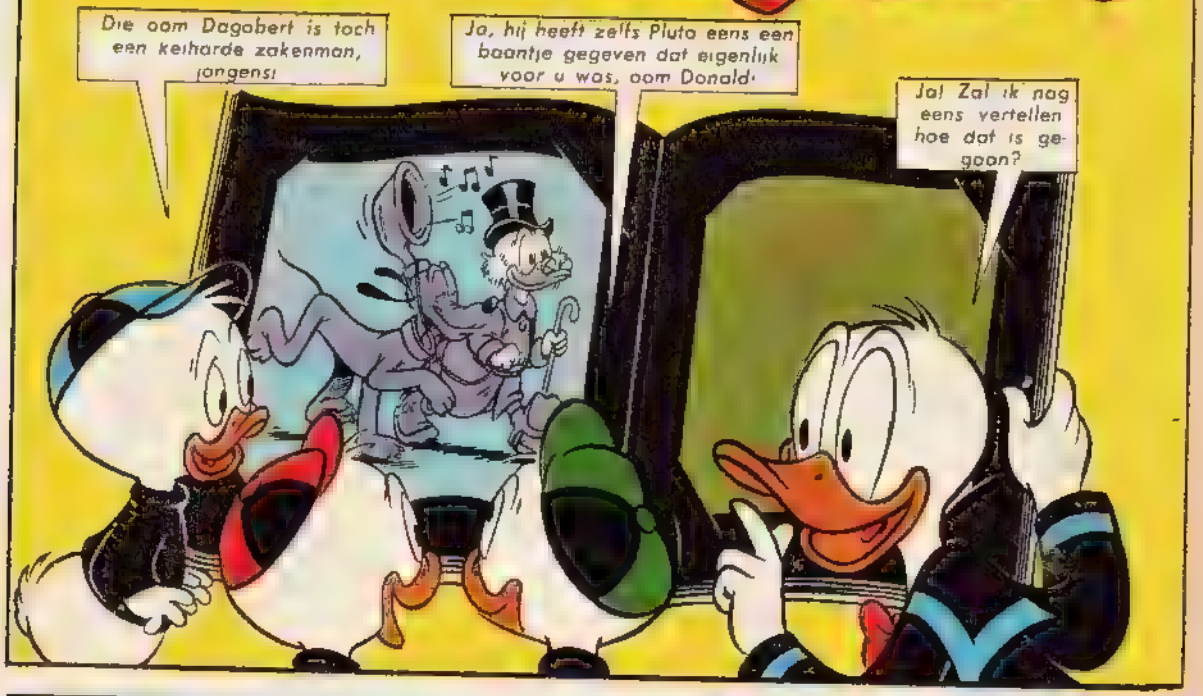

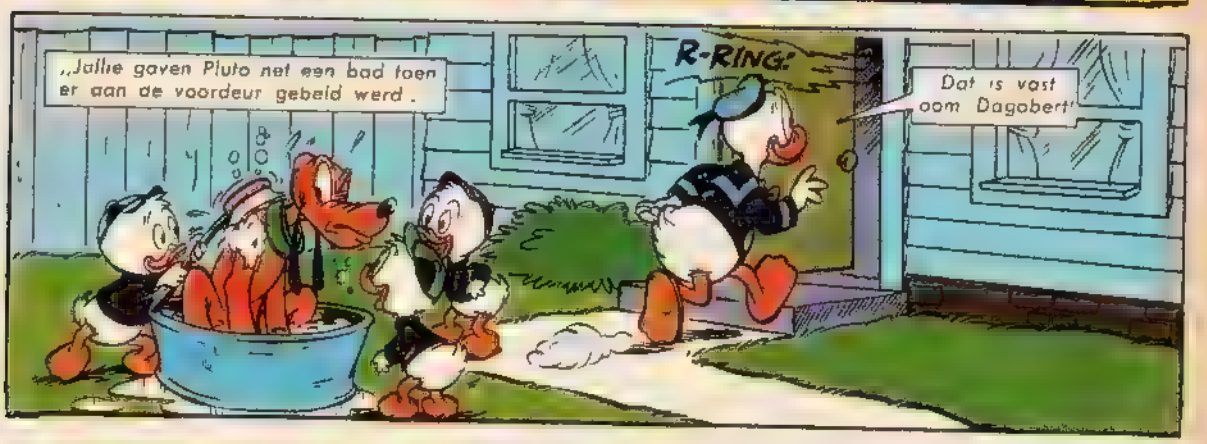

Dit circus is ...ets geweldigs! Het beste in zijn soort! We reizen de hele wereld rond om voorstellingen te geven!
Joepie
Ik word de baas over olifanten, tijgers, leeuwen en de hele rataplan!
Waar staat het nu? Breng me erheen! Ik wil het zien!
Ik weet iets beters!
Ik breng het circus naar jou toe!
Wat?
In deze glazen bak zit mijn VLOOIENCIRCUS!
Vlooien-circus?
Elke vlo is een kunstenaar op zichl Ik zal de geluids-versterker aanzetten! Luister.
Circus muziek!
KLIK!
Hier, kijk maar door het vergrootglas!
Dit is... verbazend!

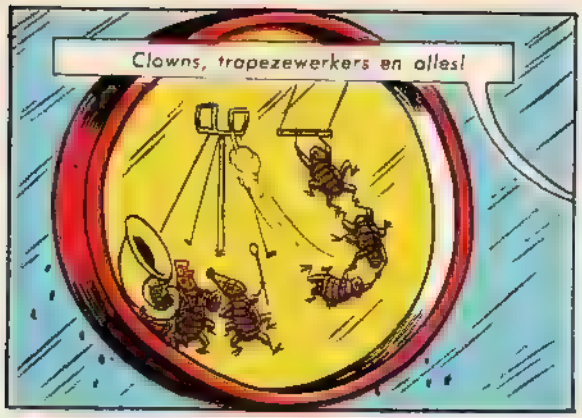
Clowns, trapezewerkers en alles!

Hoe zorg ik voor zo'n circus?
Je moet op ze passen en zorgen dat er geen verdwijnt!

Maar... een VLOOIENcircus! Ik krijg er de kriebels van!
Als jij het baantje niet wilt hebben, neem ik iemand anders!

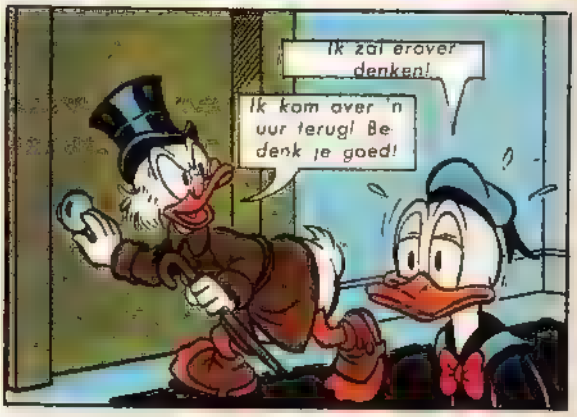
Ik zal erover denken!
Ik kom over 'n uur terug! Bedenk je goed!

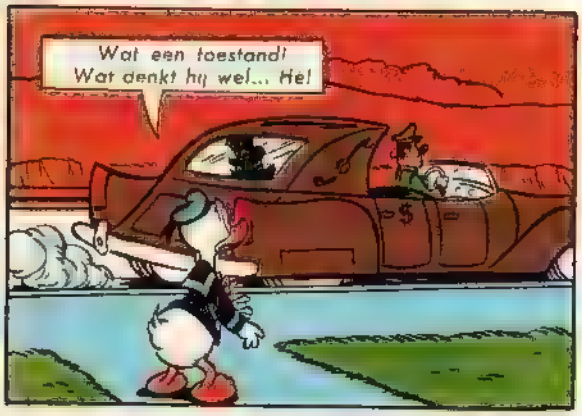
Wat een toestand! Wat denkt hij wel... He!

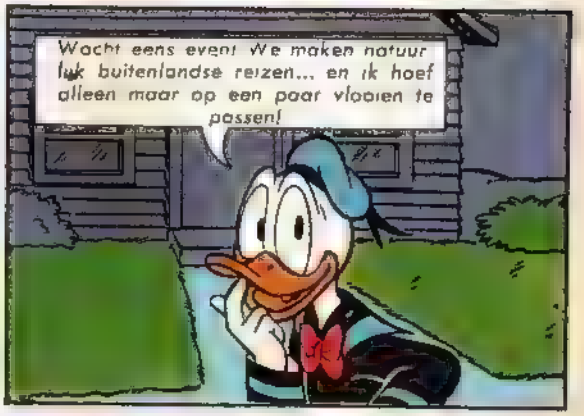
Wacht eens even! We maken natuurlijk buitenlandse reizen... en ik hoef alleen maar op een paar vlooien te passen!

Intussen .
Nou, Pluto is weer zo schoon als een pak zeeppoeder!
Hij heeft vast niet EEN vlo meer!
Kijk eens! Wat is dat?

Een glazen kastje met springende puntjes erin!
Laʼs zien!
OEI!
Hee! DOE DAT DICHT!
Wat is dat nou?
BWAM!
Dat zal ik zo zeggen! HELP! IK MIS ER EEN!
Het kriebelt!
?
Dat is em! Deuren dicht! Vlug! Het raam! Voor hij ontsnapt!
Het is al weer over, oom Donald!
Oh! Nu heeft Pluto 'em!
KRABBEL KRABBEL
Stop! Pluto!
Hij denkt dat u hem nog eens wil baden!
Daar gaat mijn wereldreis! Laat iemand die hond tegen houden!
?
STADS ASIEL

Dank u wel meneer!
Dat is de eerste keer dat iemand me bedankt!
ZOEF!
Rustig, Pluto! Je bent vrij zodra ik die vlo van je rug heb gehaald!
?
Nu heeft hij de kriebels!
Dan heeft hij 'em!
Niet krabben! Straks bezeer je hem!
Wie? Wat?
M n flanellen borstrok kriebelde! En maak nou alsjeblieft dat je weg komt!
Eh sorry!
BONK!
Pluto is door 't raam gesprongen!
KABOEM!
Oh! Wat een ramp! Wat zal oom Dagobert kwaad zijn!

Oh, nee! Nou is het genoeg! (Slik!)
Als we alles sluiten, kunnen we de vlooien misschien vasthouden!
Goed Omsingel het huis!
Te laat, oom Donald. Kijk
Blijf hier wachten, Pieter! Ik ben zo terug!
Oom Dagobert!
Houd hem vast! Vlug!
Laat maar, jongens! Ik zal wel uitleggen hoe het kwam dat Pluto de zaak in de war stuurde! Hopelijk is hij niet al te boos!
Boos? Dit was een geweldige keuze, Donald!
Zoals je hoort, is het circus nog compleet! En DEZE directeur is werkelijk geknipt voor z'n baantje! Zo verlies ik vast geen vlo meer! Hihi!

de geuzentrouw van Stevijn Hazehart

door TIM MARAN

Door toedoen van Stevijn is de verrader ontmaskerd en is kapitein Jan de Witte terug op zijn schip.

STEVIJN DE GEUS

SCHUIMEND spatten de hoge golven onder de snebbe (ramboeg) uiteen. De **Dolfijn** zeilde op hoge snelheid, die het schip in al zijn voegen deed kraken en sidderen. Kapitein Jan de Witte was op zoek naar zijn Hoornse schepen en naar de andere geuzenvloten, die zonder meer in een hinderlaag zouden vallen wanneer hij er niet in slaagde hen bijtijds te vinden en te waarschuwen.

Je weet het: 't was op 4 oktober van het jaar 1573 dat de Spaanse admiraal Bossu met zijn machtige vloot Amsterdam had verlaten om de Watergeuzen van het Noorderkwartier te verdelgen. De admiraal zelf bevond zich met zijn staf aan boord van zijn vlaggeschip, het trotse galjoen **Inquisitie**, dat wel 32 metalen stukken voerde en behalve zijn bemanning nog 200 soldeniers aan boord had. Ook op de dertig andere schepen van zijn armada bevonden zich sterke vendelen Spaans, Duits en Waals krijgsvolk.

De opzet was de hele Zuiderzeekust te zuiveren van geuzennesten. Doch om dat te bereiken moest Bossu eerst de geuzenvloten op zee vernietigen. Vloten hebben immers altijd een „thuishaven" nodig, waar proviand en aanvullende krijgsmiddelen kunnen worden ingeslagen, de schepen gerepareerd en zo meer. De geuzen zouden dus steeds blijven terugkomen om hun „thuishavens" te heroveren. Daarom moesten zij zelf eerst worden vernietigd.

Welnu, om dit gedaan te krijgen had Bossu een list bedacht. Hij zond een kleine verkenningsgroep in de richting van het Ketegat (het smalle vaarwater tussen de ondiepten voor de kust van Enkhuizen), terwijl hij zelf met zijn hoofdmacht óm de ondiepten van het

Houtrib en het Revelsant heen naar het wijde en diepe water tussen Urk en het Revelsant zeilde. Daarheen moesten de verkenningsschepen, wanneer zij gevechtscontact met de geuzen hadden gekregen, hen ook lokken en daar zou dan de grote slag vallen. ..

Door het verraad dat onder hen school, wisten de geuzen niet beter of de Spanjolen zouden met verschillende kleine vlooteenheden de Zuiderzee uitkammen. Daarom hadden zij hun eigen vloten verenigd en waren zij op jacht gegaan naar zulke vijandelijke vlootafdelingen. En daarin school het gevaar! Want werden zij in de val gelokt van de overmachtige vijand, dan zouden zij met z'n allen in één klap vernietigd worden!

Voorlopig werd de grote zeeslag uitgesteld. Het weer werd namelijk wederom bar slecht. Stormen raasden over de Zuiderzee, slagregens en mistbanken ontnamen alle zicht. Zodoende duurde het wel een week, tot de 11e oktober, voordat het tot de grote slag kwam.

Wel hadden de geuzen voordien de Spaanse verkenningsvloot ontdekt en waren er schermutselingen geleverd, doch deze werden telkens vanwege het slechte weer afgebroken. Tenslotte evenwel kwam het toch tot de grote afrekening! En wel precies daar waar Bossu zijn tegenstanders had willen hebben: op open en diep water, waar hij met zijn zware galjoenen kon manoeuvreren....

Intussen zwalkte de **Dolfijn** op haar eentje over de wateren, zoekend en speurend. Meermalen werd zij door hevige storm genoodzaakt om de beschutting van de kust te zoeken. Dat kostte tijd — en tijd was kostbaar! De geuzenvloten dreigde immers groot gevaar! In plaats van zich te verenigen en slag te leveren, hadden de geuzenvloten zich moeten verspreiden, zodat de Spanjolen geen vat op hen konden krijgen. Dat was, wat Jan de Witte hun had te zeggen. Maar hij zag niet een der eigen schepen. En de tijd drong. Daarom zeilde hij kriskras over de wijde, stormgeteisterde wateren en speurden er uit het kraaienest onafgebroken scherpe ogen de horizonten af....

En de ene dag na de andere verstreek. Er verstreek een week. Toen, op zekere ochtend, nadat de storm wat luwde en er zowaar 'n bleek zonnetje doorbrak, vernam het scheepsvolk van verweg een vreemd, verontrustend gerommel, kanonvuur! Op dat moment zeilde de **Dolfijn** noord van de Val van Urk. Het kanongebulder kwam uit het westen. Onmiddellijk liet de schipper zijn koers daarop verleggen. Met wilde, smartelijke bonzen vertelde zijn hart hem dat hij te laat was. Want dat hevige kanonvuur kon slechts één ding betekenen: daar woedde een grote zeeslag! Koortsachtig repten de maats zich om het schip gevechtsklaar te maken, terwijl de **Dolfijn** met krakende masten en de wind joelend door het want naar het westen stoof.... Stevijn voelde zich best Ook bij hem bonkte het hart tegen de ribben, maar niet van angst! Ditmaal dacht Stevijn niet aan zichzelf, maar aan de maats die nu door de Spanjolen vernietigd dreigden te worden. Voor het eerst in zijn leven voelde hij zoiets als gezonde vechtlust!

Opeens 'n schreeuw uit het kraaienest: „Zei-len voo-rrrruit!!!"

De maats bestormden het want, schutten het waterige zonlicht uit de ogen en tuurden. Oejoei, wat 'n gekrioel van masten! Ze staken uit een dikke, morsige smookbank, waar almaar gele vuurflitsen doorheen priemden. En onafgebroken rommelde de onheilspellende, doffe donder over de wateren. Dichterbij gekomen, overzag kapitein Jan de Witte vanaf zijn kampanje de toestand. Het was adembenemend. Nog nooit had hij zoveel zware galjoenen bij elkaar gezien. Hij telde er wel 15 razeilen onder, de grootste en machtigste oorlogsschepen! En het zag ernaar uit dat de Spanjolen hun val mooi hadden gesloten. Vertwijfeld vochten de geuzen om de omsingeling te doorbreken, maar waarheen zij hun steven ook wendden, vonden zij 'n Spaans oorlogsschip tegenover zich.

Eén Spanjool nam geen deel aan het gevecht. Het was een trots galjoen, dat hooghartig in eigen positie zeilde, alsof hij de strijd alleen maar overzag en bevelen uitdeelde. „Da's vast het admiraalsschip!" schoot het door schipper de Witte en hij neep de ogen klein, terwijl zijn hersens koortsachtig werkten. Als hij nou eens die Spaanse admiraal in de rug aanviel! Daar lag hij net goed voor en zijn aanval zou onverhoeds en overrompelend zijn....

Hó, daar beukte Jan de Witte zijn reuzenvuisten op de verschansing van zijn kampanje en zijn machtige stem weerklonk: „Mannen, we gaan de vijand telijf! Maar niet zomaar de vijand — wij pikken het admiraalsschip! Zou'en jullie dat lusten?" Of ze dat lusten? Donderend hoerageroep steeg op van de **Dolfijn.** Jubelend stroopten de maats de mouwen op. Stevijn piepte van pret en koos zich zowaar alvast een levensgrote entersabel. Och och, wat 'n spektakel, wat al gedoe. Maar Stevijn moest naar de kampanje — daar, aan de zijde van zijn schipper, was zijn plaats in het gevecht. „Hier ben ik, schipper!"

„Mooi zo, zeuntje!" Ondanks de ernst van de toestand schoot er een glimlach door schipper Jan de Witte toen hij de opwinding in Stevijns gloeiend jongensgezicht ontwaarde en de vervaarlijke entersabel in zijn vuist. „Mooi zo, zeuntje!"

Asjeblieft, nu pas, vanaf de kampanje, kon Stevijn zien waar ze op af gingen. Sjonge, wat werd daar geknokt. En dat Spaanse admiraalsschip — dat was gewoon een drijvende vesting! Daarbij vergeleken was de **Dolfijn** maar een rampzalig niemendalletje! — Jawel, zo zou iedereen het voelen. Maar niet Stevijn en niet de mannen van schipper Jan de Witte! Het enige wat zij voelden was tomeloze vechtdrift

Nou, het werd dan ook een hele vertoning! Voordat de **Inquisitie** er erg in had, kreeg zij de kleine **Dolfijn** op de huid. Tegen de vaarrichting van 't Spaanse admiraalsschip in laverend, braakte het Hollandse fluitschip boord over boord zijn kartouwen leeg. Dreunend rolden de rampaarden over het dek. De zeilen klapperden en trokken weer strak met knallen als kanonschoten Boven alle rumoer uit klonken de rustige bevelen van de kampanje. Wat zwoegden de maats! Wat vochten zij als leeuwen! Hun kanonskogels braken door het Spaanse want, sloegen gaten in de romp van het admiraalsschip. Af en toe zag je geen klap meer, zo dik hing de kruitdamp. Ze raakten door het dolle heen. „Laten we 'm enteren, schipper!" brulden ze. Maar Jan de Witte schudde van neen. Hij zag hoe zwaar bemand de **Inquisitie** was. Daar konden ze met hun handvol niet tegenop. Het enige wat erop stond, was het admiraalsschip zo zwaar mogelijk te bombarderen en zoveel mogelijk vijandelijke matrozen en soldeniers uit te schakelen voordat er aan entering was te denken. Natuurlijk schoot de Spanjool terug

Illustratie: HANS KRESSE

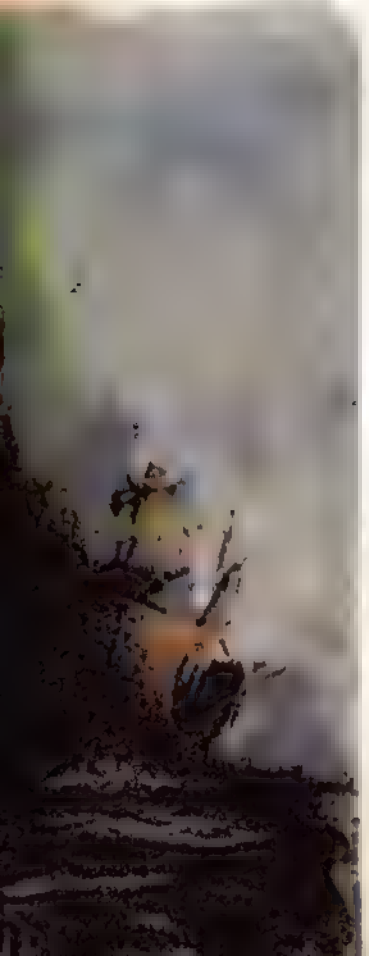

De *Dolfijn* kreeg het zwaar te verduren en er was groot zeemansschap voor nodig om haar voortdurend in de dode hoek van de Spaanse kanonnades te houden. Het was echter onvermijdelijk dat de *Dolfijn* ook haar portie kreeg
Er vielen doden en gewonden. Maar de anderen bleven doorknokken voor tien, druipend van zweet, zwart van kruitdamp en onophoudelijk keerde de kleine *Dolfijn* in de aanval terug, als een venijnige horzel op een toornige stier.
Maar met de geuzenvloten ging het helemaal niet zo best. Zij vochten voor alles wat zij waard waren, doch konden tegen de geweldige overmacht niet op. Als zij geen uitweg meer zagen, ramden en enterden zij vertwijfeld een vijandig schip, en met vuren en knokken hielden zij pas op als zij brandend in de diepte verdwenen. Heel wat Spaanse galjoenen dreven dan ook stuurloos en brandend rond. Dit was werkelijk een afrekening van het laatste uur. De hele dag duurde de slag voort, en ook de daaropvolgende nacht, waarbij de brandende schepen een onheilspellende gloed over het strijdtoneel wierpen.
Toen de ochtend aanbrak, zag zag schipper Jan de Witte dat zij verloren waren. Het kon geen halve dag meer duren voor de geuzen. Op dat moment besloot hij alles op het spel te zetten en het bevel te geven, het Spaanse admiraalsschip te rammen en te enteren. De maats waren al doodop, maar op dit bevel barstten zij los in donderend gejubel. Ook Stevijn sprong als een kikker in het rond en schreeuwde zich de keel schor: „Hoera! Hoera!"
Welnu, de bestorming, het rammen en enteren van Bossu's vlaggeschip de *Inquisitie* zal voor altijd in de annalen van onze vaderlandse geschiedenis blijven voortleven als een der schitterendste wapenfeiten van onze voorvaderen! De onstuimigheid, doodsverachting en offervaardigheid van geuzenkapitein Jan de Witte en zijn mannen waren weergaloos. Met de kortjan tussen de tanden en de entersabel in de vuist, suisden zij bij trossen tegelijk aan de entertouwen over naar het Spaanse admiraalsschip. Zij brulden van woede. Maar de Spanjolen knokten terug. Hieve hemel, wat knokten die seinjeurs! De geuzen kregen vrijwel geen voet aan dek. Elke man vocht op leven en dood tegen een overmacht. Zesmaal werd de aanval afgeslagen — maar zevenmaal kwam de *Dolfijn* grimmig en de dood trotserend terug.
Nou, en het was bij deze zevende aanval, dat Stevijn zich niet langer kon beheersen en zowaar als een aap meeslingerde aan een entertouw, zó de *Inquisitie* op! Natuurlijk wist-ie niet wat hij met zo'n grote sabel aanmoest. Hij wou wel vechten, maar wist niet hoe. In een poging om mee te doen prikte hij zichzelf op afschuwelijke wijze en hij verschoot van schrik toen hij zijn eigen bloed zag druppelen. Maar veel tijd voor die schrik kreeg hij niet. Een kind kon zien dat 't mis liep voor de geuzen. Wederom werden zij stap na stap teruggedrongen en Stevijn moest uitkijken dat hij niet onder de voet werd gelopen.
Opeens, net terwijl hij uitweek, viel zijn oog op de Spaanse admiraalsvlag. Hoei, daar begon Stevijn te knersetanden van woede! Wat 'n vlag! Trots en brutaal woei die van de mast, een hoon en een uitdaging — door een Hollandse bries liet die vlag zich wijduit waaien over deze Hollandse wateren!!
Stevijn werd zo driftig, dat hij z'n gevaarlijke priksabel liet vallen, zo glad als 'n aal tussen de benen der strijdenden door dook en toen in het Spaanse want sprong. Jawel, die Stevijn, Stevijn Hazehart, de bangerik van de vloot..... daar klauterde hij zowaar als een kat in het want, naar die vlag toe; de schitterende, de hatelijke, de verfoeilijke Spaanse admiraalsvlag! Hand over hand werkte hij zich er naar toe. Oorverdovend rumoerde de zeeslag en het gevecht aan boord van de *Inquisitie* om hem heen, zijn hart bonkte met woeste slagen, hij huilde zowat van woede en drift, maar onversaagbaar klauterde hij verder. Daar kreeg-ie de vlag te pakken. Hij begon te rukken, te sjorren, met hand en tand de vlag los te scheuren van het vlaggetouw. Geen mens zag 'm. Maar toen
opeens..... *opeens was de Spaanse admiraalsvlag uit de lucht verdwenen*!!!
Hoho...! een wilde, verbijsterde kreet weerschalde: plotseling werden de Spanjolen gewaar dat Bossu's vlag was gestreken. Althans, zij wisten niet beter of die vlag was gestreken. En het strijken van de vlag betekende: *overgeven*! Na een korte aarzeling begonnen de eersten hun wapens te laten vallen en staken zij de handen hoog in de lucht. Al gauw volgden de anderen het voorbeeld. De geuzen, die er eerst niets van snapten hakten er nog een tijdje op los, maar hielden toen ook op met knokken. Vriend en vijand snapten er geen biet van.
Maar het was dan ook te gek terwijl de Spaanse armada zo in overmacht was en sterk aan de winnende hand, werd overal elders op de andere schepen de strijd eveneens gestaakt. Naar alle kanten vluchtten de eens zo trotse galjoenen, [illegible] gezet door [illegible] en met geuzenvloten. Een [illegible] juichende overwinning-jubel barstte los. Ongelofelijk — ongelofelijk!! Zij hadden de overwinning behaald!!
Drie dagen lang werden in de geuzenhavens dank- en hoogstonden gehouden ter viering van deze grote overwinning. De [illegible] van de Zuiderzee gevlagd [illegible] geuzen voeden een [illegible] feest.
En dat allemaal omdat een scheepsjongen, Hazehart genaamd, op het hoogste uur de vlag omlaag had gehaald. Deze vlag, de admiraalsvlag van de *Inquisitie*, werd „ter eeuwige gedachtenis" opgehangen in de kerk van Hoorn. Tijdens de plechtigheid voerde geuzenadmiraal Cornelis Dircksz. 't woord. Hij trok Stevijn aan diens oor voor de stampvolle kerk en zei: „Als de Prins van Oranje en het volk één figuur dank verschuldigd zijn, dan is het aan deze scheepsjongen. Ik heb vernomen dat hij de [illegible] van het [illegible] admiraalsvlag aan [illegible] naam veranderd in „de Geus" [illegible] Stevijn de Geus!!"
In 't [illegible] niet [illegible] [illegible] [illegible] de maats van de Dolfijn zich niks van aan. De oude Haan Knijpvuist sprong zelfs op zijn bank en molenwiekte als een dolle met zijn armen, zijn lelijke gezicht straalde van trots en voldoening. En van de [illegible] kwam een [illegible] gedribbeld, wát een meisje, allemaal zouden lokken en strikjes en [illegible] en met een kerserood mondje: Annemietje, het dochtertje van schipper Jan de Witte [illegible] [illegible] een vogel zonder [illegible] van de scheepsjongen.
Hoezee dag Stevijn [illegible] held!

EINDE

TOM POES en de JAKKERJEKKER

HET IS DUIDELIJK DAT DE JEUGD ONDER EEN KWADE INVLOED STAAT. WE VERDENKEN IEMAND, EEN OUDERE, DAT HIJ DE JEUGD OPHITST...
EN RAAD JIJ NU EENS WIE WE VERDENKEN!
B-BEDOELT U MIJ?!
MAAR DAT IS..
DAT NEEM IK NIET!
IK TRACHT DE JEUGD JUIST VAN BALDADIGHEDEN TE WEERHOUDEN! DÁÁROM WAS IK ER STEEDS BIJ! EEN HEER ZO TE BESCHULDIGEN, ZONDER ENIG BEWIJS! EN U ZULT OOK NOOIT KUNNEN BEWIJZEN DAT IK...
NOOIT?
DAT ZULLEN WE NOG WEL EENS ZIEN! IK MOET JE NU LATEN GAAN, MAAR IK KRIJG JE NOG WEL! REKEN MAAR!
TOM, WE VERDENKEN JE ERVAN DAT JE JE DOOR BOMMEL LAAT LIJMEN.
KLETS NIET, POKUS! IK WOU ALLEEN NIET HEBBEN DAT JE HEM EEN ONGELUK LIET KRIJGEN!
EN WAAROM WOU JE DAT NIET? BEN JE DAN ZO'N SLAPPERD? ALS JE LID VAN ONZE CLUB WILT BLIJVEN, MOET JE NOU MAAR EERST BEWIJZEN DAT JE WAT DURFT, HOOR JE?!
IK DURF ÀLLES!

ÀLLES? MOOI ZO, HÈHÈHÈHÈ! GA DAN NAAR HET KASTEEL VAN DE MARKIES EN GAP ZUN GEDICHTENBUNDEL!
DAN ZAL IK MAAR GAUW 'S BEWIJZEN DAT IK DAT BEST DURF! IK LAAT ME NIET ZEGGEN DAT IK ME DOOR BOMMEL LAAT LIJMEN!
IK LAAT ME NIET ZEGGEN DAT IK DE JEUGD TOT WANDADEN AANZET! HOE HAALT BULLEBAS DAT IN ZIJN HOOFD?!
EN ZONDER ENIG BEWIJS!

• **DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad.** Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon (020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 25 ct. per week. Losse nummers 35 ct. **Nederlandse Antillen** en **Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.C.R. 83405. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
1965 Walt Disney Productions